

2018-01-26

Sammanställning av remissyttranden gällande nya föreskrifter om fisketillsynsmän

Havs- och vattenmyndigheten har den 23 oktober 2017 remitterad ett förslag om ändrade föreskrifter om fisketillsynsmän. Förslaget innebär i korthet att de nuvarande föreskrifterna i Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 1985:3) om fisketillsynsmän omarbetas i sin helhet och ersätts med en helt ny föreskrift (HVMFS). Förutom att föreskriften fått en språklig och strukturell översyn innehåller förslaget också vissa materiella ändringar gällande exempelvis tjänstetecken, utbildning och ansökningsförfarandet.

Översikt

- Totalt har 32 av 40 remissinstanser på sändlistan svarat.
- 4 av de svarande remissinstanserna avstår från yttrande.
- Regelrådet godkänner KU:n.

Remissinstans	Svarat	Avstår från att svara
Regelrådet	Ja	Ja
Länsstyrelsen Blekinge län	Ja	
Länsstyrelsen Dalarnas län	Ja	
Länsstyrelsen Gotlands län	Ja	
Länsstyrelsen Gävleborg	Ja	
Länsstyrelsen Hallands län	Ja	
Länsstyrelsen Jämtlands län		
Länsstyrelsen i Jönköpings län		
Länsstyrelsen Kalmar län	Ja	
Länsstyrelsen i Kronobergs län	Ja	
Länsstyrelsen Norrbotten	Ja	
Länsstyrelsen Skåne	Ja	
Länsstyrelsen Stockholm	Ja	
Länsstyrelsen Södermanlands län		
Länsstyrelsen Uppsala län	Ja	

Länsstyrelsen Värmland	Ja	
Länsstyrelsen Västerbotten	Ja	
Länsstyrelsen Västernorrland	Ja	
Länsstyrelsen Västmanlands län	Ja	
Länsstyrelsen Västra Götalands län	Ja	
Länsstyrelsen Örebro län	Ja	
Länsstyrelsen Östergötland	Ja	
Jordbruksverket	Ja	
Kustbevakningen	Ja	Ja
Polisen	Ja	Ja
Naturvårdsverket		
Sametinget	Ja	
Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU)	Ja	Ja
SKL	Ja	Ja
Sveriges Sportfiske och Fiskevårdsförbund	Ja	
Studiefrämjandet	Ja	
Forshagaakademin		
Östersjöfaxälvar i samverkan	Ja	
Öresundsfiskarna		
Sveriges Organiserade Fiskeguider		
Sveriges Insjöfiskarena	Ja	
Sveriges Fiskevattenägare	Ja	
Fiskevattenägarna Dalarna – Gävleborg	Ja	
Naturskyddsföreningen (SNF)		
Friluftsförbundet	Ja	

Sammanfattning av ställningstaganden

Allmänt

Benämningen fisketillsynsman bör bytas ut till något könsneutralt

Benämningen fisketillsynsman är otidsenlig och bör moderniseras till något mer neutralt. I remissyttrande lämnades flera olika förslag. Det förkommer att Fiskevårdsområden använder sig av beteckningen fiskevårdar för personer som instruerar och hjälper besökande gäster till rätta. Andra neutrala och tänkbara benämningar är fiskevakt och fiskeövervakare.

Vi genomför en webbenkät för att få ett underlag inför en ändring av benämningen i en kommande föreskriftsändring.

Föreskriften med allmänna råd i korthet

Den nya föreskriften delas in i följande avsnitt

- Tillämpningsområde	1 §
- Kvalifikationskrav	2 §
- Ansökan	3-4 §
- Förordnande	5-7 §
- Återkallelse	8 §
- Tjänstekort	9-11 §
- Utbildning	12-14 §
- Bilaga 1	Utbildningsplan grundutbildning
- Bilaga 2	Utbildningsplan fortbildning

Kvalifikationskrav (2 §)

Laglydnad

För att bli ordningsvakt och genomgå ordningsvaktsutbildning hos Polismyndigheten är det ett krav att man inte har dömts eller bötfällts för något brott under de senaste fem åren. Den som är etablerad väktare i ett annat land inom EU och EES och varaktigt vill börja arbeta som väktare i Sverige, får åberopa annan medlemsstats motsvarande utbildning. Information om laglydnad begärs då från personens etableringsmedlemsstat.

Språkkunskaper

Man ska också kunna tala och skriva svenska. Detta förtydligas genom att utbildning och prov ska genomföras på svenska , 12 §.

Lämplighetsbedömning – det allmänna rådet till 2 §

Länsstyrelserna godkänner genom förordnandet att den som förordnas uppfyller de krav som ställs. Det är naturligt att den sökande då också styrker att kraven på straffrihet och laglydnad uppfylls. Länsstyrelsen bör hantera ansöknings- och prövningsförfarandet enhetligt. Länsstyrelserna bör gemensamt ta fram information om ansökningsförfarandet inklusive hur dokumentation av straffrihet och utbildning ska styrkas.

Ansökan (3-4 §§)

Handläggande länsstyrelse

Ansökan ska lämnas till länsstyrelsen i det län där man är folkbokförd oavsett var området där man har uppdrag är beläget.

Svensk bostadsadress

Det är rimligt att den som förordnas att övervaka fiske har en koppling till Sverige genom att vara stadigvarande bosatt här och därmed har en bostadsadress.

Uppdrag och uppdragsgivare

Det är uppenbart att en fisketillsynsman som genomgått godkänd utbildning och har erfarenhet från att övervaka fiske kan vara attraktiv för fler uppdragsgivare än den ursprunglige. Därför ska länsstyrelserna hållas informerade om vilka uppdragsgivare en fisketillsynsman har.

Därmed blir också ett förordnande en värdehandling för den som innehar det. Med stöd av förordnandet kan det intygas att man har utbildning för och erfarenhet av att övervaka fisket.

Det är också helt klart att ett förordnande och en överenskommelse om ett uppdrag är två olika handlingar. En överenskommelse om hur ett uppdrag ska genomföras regleras inte i föreskriften utan genom avtal mellan uppdragsgivaren och uppdragstagaren.

Vi anser att det ska vara tydligt att ett förordnande endast ska lämnas då det finns en dokumenterad uppdragsgivare. Men det är ju inget som hindrar att den som har förordnats har flera uppdragsgivare. Därmed är det viktigt att hålla isär förordnande och uppdrag. Det är olika handlingar. Det som är betydelsefullt är att länsstyrelsen då man förordnar eller förlänger ett förordnanden

säkerställer att det finns en uppdragsgivare.

Det är därför också rimligt att det av föreskriften framgår det önskvärda i att den förordnande länsstyrelsen hålls underrättad om det finns flera uppdragsgivare.

Uppdragets omfattning och innehåll är en sak mellan uppdragsgivaren och uppdragstagaren. Det finns förstås inget som hindrar en fiskevårdsområdesförening eller annan privat fiskerättsägare eller organisation att ge ett uppdrag att övervaka fiske till någon oavsett om personen har genomgått utbildning eller förordnats av en länsstyrelse.

Förordnande

Behovsbedömning

Det är en väldigt liten andel förordnanden som enbart omfattar allmänt vatten, merparten gäller enskilda vatten. Föreskriften och de allmänna råden innebär att länsstyrelsen vid prövningen av en ansökan ska ta ställning till om det finns ett behov av tillsyn. Om det finns en dokumenterad uppdragsgivare innebär det förstås att behovet föreligger.

Det är främst behovet av tillsyn på allmänt vatten och sådant enskilt vatten där allmänheten fritt får fiska som länsstyrelsen ska bedöma.

I tidigare gällande föreskrift 19 § framgår att länsstyrelsen ska *överbäga* behovet av fisketillsyn och då särskilt beakta behovet av tillsyn på olika slags vatten. Det ska ses som en rekommendation om att länsstyrelsen särskilt ska ta hänsyn till behovet av tillsyn beroende på vilket vatten som ska kontrolleras. Vi anser att rådet fortfarande ska vara kvar, men att skrivningen istället förs in i ett allmänt råd till föreskriften. Det är vår bedömning att det inte är någon risk att en länsstyrelse skulle ifrågasätta att behovet finns om det finns en uppdragsgivare. Men det kan inte uteslutas att länsstyrelserna kan behöva prioritera.

Allmänt och enskilt vatten

Av förordnadet ska det framgå om det omfattar allmänt samt enskilt frivatten och därmed gäller tillsyn över Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter.

Befogenheter

Fiskelagen fatställer i 34 § att det är länsstyrelsen som avgör om förordnadet ska omfatta befogenheterna att göra beslag enligt 47 §.

De långtgående befogenheterna under 34 § punkt 1 om tillträde till fordon, områden, byggnader och anläggningar som tillkom då

Sverige gick med i EU var avsedda att tillämpas för kontroll av yrkesmässigt fiske enligt EUs kontrollförfordning. Sådana befogenheter bör inte oförbehållsamt tilldelas vid förordnandet. Det är dock länsstyrelserna som bemyndigats att pröva frågan.

Giltighetstid

Vi delar uppfattningen att det inte behöver regleras i föreskriften att förordnanden ska löpa ut och förnyas vid hel- och halvårsskifte. Länsstyrelserna kan själva avgöra hur handläggningen av ärenden blir effektivast.

Det finns möjlighet att återkalla ett förordnande och länsstyrelserna avgör om ett förordnande ska löpa under kortare tid än sex år.

När det gäller frågan om risken att begångna brott inte kommer till länsstyrelsens kännedom då löptiden förlängs till högst sex år kan hanteras genom att länsstyrelserna begär in intyg med tätare intervaller, exempelvis vart tredje år. Vi kan inte se något generellt skäl att reglera detta i föreskriften.

Fördelarna med möjligheten att lämna förordnanden som löper över sex år överväger nackdelarna. Men det kan vara lämpligt att länsstyrelserna vid första tillfället någon förordnas begränsar giltigheten till tre år eller kortare om man så vill.

Återkallelse

Skyldighet att lämna uppgift om ändrade förhållanden

Det bör klargöras att den som förordnas har skyldigheten att hålla länsstyrelsen informerad om förutsättningarna ändras genom att de grundläggande kraven om uppdrag eller laglydnad inte längre uppfylls.

Upphört uppdrag

Det är rimligt att ett förordnande återkallas om ett uppdrag upphör. Men det är fullt möjligt att ha flera uppdragsgivare.

Tjänstekort

Tjänstekortets utformning

Det är lämpligt att länsstyrelserna gemensamt upphandlar en tjänst för tillverkning av tjänstekorten och att beställningar av korten samordnas på samma vis som nu sker när det gäller nuvarande tjänstetecken. Vi ändrar föreskriften enligt förslaget att ha en tydlig framsida på kortet med ordet "Fisketillsyn" tillsammans med emblem och en baksida med övriga nödvändiga uppgifter.

Det är förstås inte nödvändigt att personnummer framgår av tjänstekortet. Där kan i stället finnas ett tjänstenummer eller motsvarande och där ska också anges vilken länsstyrelse som utfärdat förordnandet. Dessutom ska en personlig legitimation med foto medföras vid tillsynen.

Tjänstekortet, tjänstgöringsområde och uppdrag

Tjänstgöringsområdena behöver inte framgå av tjänstekortet. Både för den som utför tillsyn och den som är föremål för tillsynen är det angeläget att uppdraget finns dokumenterat. Men det är dock enligt vår mening inte nödvändigt att uppdragsbeskrivning eller förordnande medförs under tillsynen. Den som så önskar kan få uppgifterna om tjänstgöringsområdet styrkta av uppdragsgivaren.

Det är inget som hindrar förordnandet medförs under tillsynen. Det är fullt möjligt för en uppdragsgivare att bestämma att förordnandet ska medföras då uppdraget utförs. Vi anser dock inte att det är nödvändigt och reglerar därför inte det i föreskriften.

Tjänstekortet ska bäras synligt

Tjänstekortet ska bäras synligt för den som är föremål för tillsynen. I övrigt ska tjänstekortet alltid medföras men det behöver ju inte vara synligt annat än när en aktivt fiskande kontaktas.

Vi är medvetna om att det kan uppstå konflikter under tillsynen. Det är en fråga som uppdragsgivaren måste beakta och ta ansvar för tillsammans med de som utför tillsynen. Den uppdragsgivare som vill kan förstås komplettera tjänstekortet med en bricka av metall som kan bäras väl synlig.

Klädsel och tjänstetecken

Det är lämpligt att den som utför tillsyn har synliga tecken. Exempelvis kan en väst i tydligt synlig färg försedd med tydlig text "Fisketillsyn" rekommenderas. Sådana västar finns framtagna och används bland annat av länsstyrelsen i Västra Götaland. Länsstyrelserna, Sportfiskarna och Fiskevattenägarna bör tillsammans med HaV verka för att gemensamma kläder med tydliga tjänstetecken ska finnas att beställa. En del kan sannolikt ingå i eventuell kostnad för utbildningen.

Utbildning

Utbildningsplanen

Hur utbildningen ska genomföras i detalj ska inte regleras i föreskrifter utan lämnas till utbildningsanordnaren. Den angivna tidsåtgången ska uppfattas som riktmärken. Om det utvecklas

möjligheter att genomföra kursen på distans och genom självstudier kommer det att bli omöjligt att kontrollera eller begränsa tidsåtgången.

Frågor om enhetliga kunskapsprov, gemensamma studieplaner och samverkan mellan utbildare och länsstyrelser är utvecklingsfrågor som får tas om hand i samverkan mellan oss och länsstyrelserna efterhand som det är möjligt.

Det är också rimligt att utbildningskraven kan anpassas efter kraven i uppdraget. Vi ser inte något hinder för detta eller för självstudier och distansutbildning åtminstone i vissa delar. Men detta behöver inte regleras i föreskriften. Det är frågor som måste tas om hand i samverkan mellan uppdragsgivaren, utbildaren och den länsstyrelse som ska godkänna utbildningen och besluta om förordnande.

Godkännande av utbildning

I praktiken var det redan med tidigare föreskrifter så att länsstyrelsen godkänner en persons kunskaper och lämplighet i övrigt då man lämnar ett förordnande.

Utbildning och krav om uppdragsgivare

Kravet om att det ska finnas en uppdragsgivare är ställt till länsstyrelsen och gäller som ett grundkrav för att länsstyrelsen ska få utfärda ett förordnande. Avsikten är inte att ställa något sådant krav för att få delta vid en utbildning.

Högre utbildningskrav för tillsyn över Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter

Det är rimligt att ett förordnande som omfattar tillsyn över Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter ställer särskilda krav på hela eller delar av utbildningen. De bestämmelser som vi föreslagit hindrar inte en utveckling av praxis i den riktningen.

Nytt och modernt utbildningsmaterial

Det har länge funnits ett behov av ett modernt utbildningsmaterial. Ett bidrag lämnades för några år sedan till Fiskevattenägarna för det ändamålet. Det utbildningsmaterialet behöver förstås ses över och förnyas. Man kan också tänka sig att ett gemensamt modernt E-utbildningsmaterial tas fram i samverkan mellan HaV, länsstyrelserna och intresseorganisationerna.

Distansutbildning och E-prov

Införs det möjligheter att genomföra utbildning och kunskapsprov på distans underlättar det för de som vill ansöka om nytt eller förnyat förordnande. Det kan också motverka att kraven på fortbildning och

kunskapsprov blir hindrande.

Utbildningsledare

Vi delar helt synpunkterna att huvudsaken är att utbildningen är bra och att utbildningsledaren har tillräckliga kunskaper oavsett vem som anordnar utbildningen. Hur länsstyrelsen säkerställer detta i detalj anser HaV är svårt att reglera i en föreskrift.

Förslaget att en utbildningsledare eller instruktör bör vara godkänd och ha genomgått en särskild uppdragsutbildning är bra. HaV och länsstyrelserna bör verka för att en sådan möjlighet kommer till stånd.

På sikt bör det om möjligt införas allmänna råd om:

1. Vilka kunskaper och erfarenheter en utbildningsledare bör ha.
2. Stöd för utbildningar genom bidrag och stöd från de anslag som kan användas för sådant.

Länsstyrelsernas medverkan vid utbildning

Vi delar helt synpunkten att det är mycket bra och önskvärt om länsstyrelserna kan närvara vid något tillfälle vid utbildningarna. Det är förstås mycket bra om länsstyrelserna har möjlighet att delta vid utbildningar. Bland annat för att skapa kontakter med de som ska förordnas eller få sina förordnanden förlängda.

Kostnaden för utbildningen

När det gäller kostnader för grund- och vidareutbildning anser vi att det är rimligt att uppdragsgivaren överväger vilket ansvar man vill ta.

Det är svårt att bedöma de ekonomiska konsekvenserna för den enskilde. Det är vår bedömning att de föreslagna ändringarna som gör det möjligt att ta ut en avgift för utbildningen öppnar upp för fler aktörer. Vi anser också att det är rimligt att uppdragsgivaren för tillsynen tar ett större ansvar.

Sammanställning av remissvar med HaVs kommentarer, per punkt

Allmänt

Regelrådets yttrande

Såvitt Regelrådet kan bedöma medför förslaget inte effekter av sådan betydelse för företag att Regelrådet yttrar sig.

Ordet fisketillsynsman bör bytas ut till ett könsneutralt ord

Sametinget: fiskebevakare el. dyl.

Halland: "Fisketillsynsmän" känns otidsenligt (i synnerhet om föreskriften är tänkt att gälla i ytterligare 30 år). Länsstyrelsen föreslår därför att uttrycket byts ut mot ett mera neutralt uttryck som "fisketillsynsperson".

Skåne: Föreslår att "fisketillsynsman" byt ut till "fisketillsynsperson", som är en mer könsneutral benämning.

Värmland: Namnet fisketillsynsman bör bytas ut mot något mera könsneutralt. Havs- och vattenmyndigheten kan i föreskriften förtydliga att den nya benämningen avser detsamma som fisketillsynsman i förordningen 1994:1716, 5 kap 2 § och i fiskelagen 34 §.

Västernorrland: Beteckningen fisketillsynsman borde ändras till något mer könsneutralt som exempelvis fisketillsynare, fisketillsynsperson eller fisketillsynsvakt.

Kronoberg: Benämningen fisketillsynsman bör ändras till annan mer könsneutral benämning.

Blekinge: Mot bakgrund av Länsstyrelsens ansvar för jämställdhet är det ändå på sin plats att föreslå en mera könsneutral benämning. Länsstyrelsen föreslår därför att begreppet fisketillsynsman byts ut till "fisketillsynare" eller "fisketillsynsperson" i föreskrifterna och att det nya namnet ska ha samma betydelse som fisketillsynsman i förordningen och i fiskelagen.

Kalmar: Föreslår den könsneutrala benämningen fisketillsynsvakt.

HaV: Vi delar uppfattningen att fisketillsynsman är en otidsenlig benämning som bör moderniseras till något mer neutralt. Det förekommer att Fiskevårdsområden använder sig av beteckningen fiskevårdar för personer som instruerar och hjälper besökande gäster till rätta. Andra neutrala och tänkbara benämningar är fiskevakt och fiskeövervakare. Vi förordar fisketillsynsvakt.

Ansökningsförfarandet

Kvalifikationskrav (2 §)

Fiskevattenägarna: Saknar ett förtydligande om det är ett underförstått krav att vederbörande måste inneha svenskt medborgarskap och erforderliga kunskaper i svenska språket. HaV har tidigare svarat att det föreligger en lucka om detta i föreskrifterna och att frågan var lämplig att utreda och reglera i samband med nu aktuella omarbetning – se här 34 § fiskelagen, som ger finsk personal vid bevakning av fisket i Tornälvens fiskeområde observatörsstatus, vilket indikerar på att svenskt medborgarskap bör vara ett krav för att kunna förordnas som fisketillsynsman.

HaV: För att bli ordningsvakt och genomgå ordningsvaktsutbildning hos Polismyndigheten ska man bl.a. inte ha dömts eller bötfällts för något brott under de senaste fem åren samt *kunna tala och skriva svenska* (anges i polisstyrelsens föreskrifter). Det är ett krav enligt länsstyrelsen att man har goda kunskaper i svenska språket och kännedom om svenska förhållanden. Den som är etablerad väktare i ett annat land inom EU och EES och varaktigt vill börja arbeta som väktare i Sverige, får återopa annan medlemsstats motsvarande utbildning, information om laglydnad begärs då från personens etableringsmedlemsstat.

Det är givetvis helt nödvändigt att kunna tala och skriva på svenska språket. Det bör förtydligas i föreskrifterna att utbildning och prov skall hållas på svenska. Den som ansöker om ett förordnande skall ansöka hos den länsstyrelse där man har sin adress.

Lämplighetsbedömning – det allmänna rådet till 2 §

Uppsala: Länsstyrelsen saknar information om hur man framgent ska hantera uppgifter från belastnings- och misstankeregistret. Det måste finnas ett lagstöd för att Länsstyrelsen ska kunna ta fram uppgifterna via direktåtkomst. Idag får den sökande själv rekvirera och skicka med ett utdrag från belastningsregistret.

Kronoberg: Länsstyrelsen anser att sökanden ska bifoga ett utdrag ur belastnings- och misstankeregistren (max 4 veckor gammalt), istället för att länsstyrelserna begär detta av Rikspolisstyrelsen. Begäran om utdrag utgör idag en betydande del i handläggningen av ett fisketillsynsförordnande. En fördel med att sökanden bifogar utdraget, förutom minskad administration, kan vara att de som har begått allvarligare brott själva väljer att inte söka och därmed minskar antalet ärenden med lämplighetsbedömningar.

Östergötland: Länsstyrelsen bör ges möjlighet att genom direktåtkomst till belastnings- och misstankeregister kontrollera att den sökande uppfyller grundkravet.

Kalmar: Länsstyrelsen bör ges möjlighet till direktåtkomst för att göra utdrag av uppgifter ur belastnings- och misstankeregister.

HaV: Vi tar bort kravet på utdrag ur misstanke registret och behåller bara belastningsregistret.

Det är länsstyrelserna som genom förordnandet godkänner att den som förordnas uppfyller de krav som ställs. Så är det i praktiken redan nu. Det är naturligt att den sökande då också styrker att kraven på strafffrihet och laglydnad uppfylls.

Hur länsstyrelsen säkerställer detta kan HaV inte föreskriva om. Men det vore bra om länsstyrelserna gemensamt tog fram information om ansökningsförfarandet inklusive hur dokumentation av strafffrihet och utbildning ska styrkas då man lämnar en ansökan om att förordnas för att övervaka fiske.

Behovsbedömning (3 §)

Fiskevattenägarna: Utgångspunkten att länsstyrelserna i första hand ska lägga resurser på allmänt vatten är ålderdomligt och anser det märkligt att länsstyrelsens ärendehandläggning inte i lika hög grad ska omfatta enskilda vatten. Behovet av fisketillsynsmän för övervakning av fiskets utövande och fiskevården i enskilda vatten är lika stort och viktigt som i allmänt vatten och enskilda frivatten. Bedömningen bör istället rikta in sig på om behovet av fisketillsynsmän redan är täckt eller behöver förstärkas inom ett specifikt vattenområde oavsett om det handlar om allmänt eller enskilt vatten. Detta ställningstagande måste också rimligen göras innan vederbörande presumtiva fisketillsynsmän genomgår sin utbildning.

Västerbotten: Länsstyrelsen anser att den fisketillsyn som bedrivs med fiskevårdsområden som uppdragsgivare på enskilt vatten endast marginellt belastar länsstyrelsen. Om fiskerättsägarna på sådana vatten skriver under en ansökan om förordnande bedömer länsstyrelsen i som regel att det föreligger ett behov av tillsyn. När det gäller tillsyn på statens vatten, inom enskilt vatten där fiskeriverkets föreskrifter gäller och på kustvatten, bedömer länsstyrelsen om det finns ett behov av tillsyn.

HaV: Det är en väldigt liten andel av de ca 7-8000 nu gällande förordnanden som enbart omfattar allmänt vatten. Merparten av länsstyrelsernas arbete gäller enskilda vatten. Förslaget till ny föreskrift med de allmänna råden motsvarar nuvarande 4 § andra stycket och innebär att länsstyrelsen vid prövningen av en ansökan ska ta ställning till om det finns ett behov av tillsyn. Avsikten är att länsstyrelsen i första hand ska prioritera att lägga resurser på vatten där den enskilda rätten har upphävts.

Nuvarande tillämpning så som den beskrivs i svaret från länsstyrelsen i Västerbotten innebär att länsstyrelserna knappast bestrider att det finns behov om det finns en uppdragsgivare. Det är däremot klart att länsstyrelserna ser olika på behovet att förordna för övervakning av fisket

på allmänt vatten och möjligheten att ta på sig rollen att vara uppdragsgivare.

I nu gällande föreskrift 19 § framgår att länsstyrelsen ska *överväga* behovet av fisketillsyn och då särskilt beakta behovet av tillsyn på olika slags vatten. Det ska ses som en rekommendation om att länsstyrelsen särskilt ska ta hänsyn till behovet av tillsyn beroende på vilket vatten som ska kontrolleras. Vi anser att rådet fortfarande ska vara kvar, men att skrivningen istället förs in i ett allmänt råd till föreskriften. Det är vår bedömning att det inte är någon risk att en länsstyrelse skulle ifrågasätta att behovet finns om det finns en uppdragsgivare. Men det kan inte uteslutas att länsstyrelserna kan behöva prioritera.

Handläggande myndighet (4 §)

Halland: Länsstyrelsen anser att en ansökan fortfarande ska skickas till det län där personen är folkbokförd för att underlätta administrationen. För de länsstyrelser som har flertalet personer som har förordnanden i flera län, kan det innebära att en omfattande samordning behöver ske med andra län. Det finns en uppenbar risk att förordnanden som omfattar flera län tar betydligt längre tid att handlägga. Det förhindrar ändå inte att länet som hanterar ansökan kontaktar de övriga länen som är berörda, men det är upp till länet som hanterar ansökan att själva bestämma om det finns ett sådant behov av samordning.

Skåne: Ansökan bör som tidigare behandlas av det län där man är folkbokförd. Länsstyrelsen arbetar med att förenkla sökandens kontakt med myndigheten och att sökanden får en snabb handläggning av sitt ärende. Det är därför viktigt att det ska vara klart och tydligt för den sökande med en ingång till en och samma länsmyndighet, vilket man får när man söker i sitt eget län. Tillsynsmannen får ett förordnande med samtliga uppdragsområden på samma förordnande och enbart ett utgångsdatum att hålla reda på. Idag finns flera exempel i förordnanden från Länsstyrelsen Skåne på tillsynsmän som har upp till tio olika uppdragsområden i två eller tre län. Det är vanligt att uppdragsområdena ändras under förordnandetiden och genom förslaget att ansökan ska göras i det största uppdragsområdets län kan detta ändras från ett län till ett annat. Enligt förslaget blir det även möjligt att det utfärdas flera förordnanden från olika län och att tillsynsmannen får flera tjänstekort, vilket är olämpligt.

Att länet bättre kan bedöma behovet av tillsyn tillgodoses genom att ansökan vid ett uppdragsområde i annat län remitteras, precis som tidigare, till detta län. Farhågan att det skulle vara för mycket tillsyn i ett uppdragsområde har aldrig varit något problem. Länsstyrelsen har inte avslagit någon ansökan på att det varit för många tillsynsmän i något område. Tvärtom så välkomnas många fisketillsynsmän i ett

uppdragsområde, vilket möjliggör att man arbetar två eller flera i grupp och därmed med också får en ökad säkerhet mot t.ex. hot och våld.

Sportfiskarna: Förslaget kan innebära vissa administrativa oklarheter och kräver god samordning mellan länen för att exempelvis försäkra sig om en persons lämplighet. Ett scenario är att en person som anses olämplig i det län hen bor i (och potentiellt förlorar sitt förordnande), nu kan bli förordnad i ett annat län där tillsynen ska utföras.

Uppsala: Ansökan bör även fortsatt skickas till det län där personen är folkbokförd för att underlätta administrationen. För de länsstyrelser som har flertalet personer som har förordnanden i flera län, kan det innebära att en omfattande samordning behöver ske med andra län. Det finns en uppenbar risk att förordnanden som omfattar flera län tar betydligt längre tid att handlägga. Det förhindrar ändå inte att länet som hanterar ansökan kontaktar de övriga länen som är berörda, men det är upp till länet som hanterar ansökan att själva bestämma om det finns ett sådant behov av samordning.

Västernorrland: Det finns fördelar med att ett förordnande söks i det län man är mantalsskriven. En person kan vara tillsynsman för flera olika områden i olika län. Om förordnandet söks utifrån det län där tillsynsområdet ligger kan samma person bli tvungen att ha flera tjänstekort utfärdade från olika län.

Västerbotten: Länsstyrelsen ställer sig negativ till den föreslagna förändringen. En ordning där ansökan ska lämnas till det län där området är beläget kan leda till problem ifall där tillsynsmän har förordnanden i flera län. En sådan ordning kommer att leda till att olika länsstyrelser utfärdar förordnanden med olika giltighetstider och fisketillsynsmannen kommer att få flera tjänstekort. Om ansökan ska göras i det län där fisketillsynsmannen är bosatt kan länsstyrelsen ha en bättre översikt över vilka områden en tillsynsman är förordnad på. Det är också enklare för tillsynsmannen att endast behöva ha kontakt med en länsstyrelse.

Kronoberg: Ansökan bör även fortsättningsvis skickas till den länsstyrelse där man är folkbokförd. Folkbokföringsadressen är fast vid ansökningstillfället och det kan inte råda några tveksamheter kring detta. Vid användande av uppdragsområde som grund för vart ansökan ska skickas, finns en uppenbar risk att det blir många felsända ansökningar, inte bara till en början utan kontinuerligt. Uppdragsområdet är förvisso liksom folkbokföringsadressen fastslaget vid ansökan, men kan vara utformat så att det är oklart i vilket län huvuddelen av uppdragsområdet ligger. Den finns flera olika potentiella gränsdragningsproblem som t.ex. att ytan till huvuddelen kan vara belägen i ett län, medan antal områden är fler i ett annat län. När sökanden själv ska göra denna bedömning leder det troligen till merarbete för alla parter. I de fall förordnandets uppdragsområde gäller ett annat län ska samråd ske med berört län och då inhämtas nödvändig information om behovet av fisketillsyn mm.

Blekinge: Ansökan bör som tidigare prövas av det län där sökande är folkbokförd. Fisketillsynaren får då, oavsett antal tillsynsområden och i vilket län de ligger, ett förordnande med samtliga uppdragsområden på samma förordnande och enbart ett utgångsdatum att hålla reda på. Länsstyrelsen arbetar med att förenkla sökandens kontakt med myndigheten och att sökanden får snabb hantering av sitt ärende. Det är därför viktigt att det ska vara klart och tydligt för den sökande med en ingång till en och samma länsmyndighet, vilket man får när man söker i sitt eget län.

Västmanland: I de fall då det sökta tillsynsområdet omfattar vatten inom flera län bör förordnandet utfärdas av det län där sökanden är folkbokförd, vilket underlättar onödig byråkrati och diskussioner om vikt och omfattning av respektive läns berörda vattenområde. Samråd om tillsynsbehovet sker givetvis mellan berörda län även i sådana fall.

Örebro: Länsstyrelsen föreslår att nuvarande ordning, att ansökan ställs till länsstyrelsen i det län där sökanden är bosatt, behålls med motiveringen att det fungerar tillfredställande.

Gävleborg: Förslagen kring ansökningsförfarandet som Havs- och vattenmyndigheten föreslår stöds av länsstyrelsen i Gävleborgs län. Det skulle förenkla handläggningen betydligt om ansökan kan lämnas in i det län där tillsynen ska utföras istället för i det län personen är bosatt.

HaV: Av svaren drar vi slutsatsen att ansökan ska lämnas till det län där man är folkbokförd eller har sin adress oavsett var området där man har uppdrag är beläget. Det är helt klart administrativt enklare. Det minskar även risken för att en och samma person skall få olika bedömningar av lämplighet beroende på vilken länsstyrelse man ansöker.

Det är uppenbart att en fisketillsynsman som genomgått godkänd utbildning och har erfarenhet från att övervaka fiske kan vara attraktiv för fler uppdragsgivare än den ursprunglige. Därför bör det införas ett allmänt råd att länsstyrelserna ska hållas informerade om vilka uppdragsgivare en fisketillsynsman har.

Det är också helt klart att ett förordnande och en överenskommelse om ett uppdrag är två olika handlingar. Därmed blir också ett förordnande en värdehandling för den som innehar det. Med stöd av förordnandet kan det intygas att man har utbildning för och erfarenhet av att övervaka fisket.

Ansökans innehåll (5 §)

Fiskevattenägarna: Under punkt 2 i uppgiftslistan bör fiskevårdsområde ändras till *fiskevårdsområdesförening* eftersom det är fiskevårdsområdesföreningen som är uppdragsgivaren. Fiskevårdsområde är det geografiska begreppet och fiskevårdsområdesföreningen är den organisation som förvaltar fiskevårdsområdet. Med denna ändring tillstyrks förslaget.

Fiskevattenägarna Dalarna-Gävleborg: Under punkt 2 bör det ändras till Fiskevårdsområde eller annan fysisk eller juridisk person alternativt endast uppdragsgivare.

Örebro: Länsstyrelsen föreslår att p 2 omformuleras att omfatta flera uppdragsgivare, ex vis kommun, klubb, fiskerättsägare och arrendator.

Östergötland: Punkten 2 kan misstolkas som en begränsning av vilka som kan vara uppdragsgivare.

HaV: Vi ändrar enligt förslagen och förordar Uppdragsgivare.

Förordnandet

Förordnandet utgångsdatum (6 §, p. 4)

Halland: Idag har länen olika modeller på hur förordnandena utfärdas. Det finns två varianter, ett förordnande per fisketillsynsman som innehåller alla uppdragsområden och varianten ett förordnande per uppdragsområde vilket innebär att en fisketillsynsman kan ha upp till 4 - 5 förordnanden med olika utgångsdatum. Det finns en tydlighet i att förordna ett förordnande, ett tjänstekort, ett utgångsdatum och alla uppdragsområden kopplade till detta. Länsstyrelsen förordar därför den senare modellen.

HaV: Vi anser att det ska vara tydligt att ett förordnande endast ska lämnas då det finns en dokumenterad uppdragsgivare. Det är inget som hindrar den som har förordnats och kan intyga att hen har kunskaper om och erfarenhet från övervakning av fiske därigenom får nya uppdragsgivare. Därmed är det viktigt att hålla isär förordnande och uppdrag. Det är olika handlingar och behöver inte löpa över samma tidsperiod.

Det är därför också rimligt att det av föreskriften framgår det önskvärda i att den förordnande länsstyrelsen hålls underrättad om det finns flera uppdragsgivare. Det behöver då inte framgå av förordnandet.

Uppdragets omfattning och innehåll är en sak mellan uppdragsgivaren och uppdragstagaren. Förordnandet är ett intyg som myndigheten utfärdar om att innehavaren uppfyller kraven i vår föreskrift och anger vilka befogenheter som följer av förordnandet.

Det är därför också rimligt att det av föreskriften framgår det önskvärda i att den förordnande länsstyrelsen hålls underrättad i de fall det finns flera uppdragsgivare.

Uppdragets omfattning och innehåll är en sak mellan uppdragsgivaren och uppdragstagaren.

Uppdragsgivare (6 §, p. 5)

Sportfiskarna: Har inte några synpunkter på kravet att det ska framgå av förordnandet vem som är uppdragsgivare, så länge det inte krävs en uppdragsgivare för att gå den grundläggande utbildningen.

HaV: Kravet om att det ska finnas en uppdragsgivare är ställt till länsstyrelsen och gäller som ett grundkrav för att länsstyrelsen ska få utfärda ett förordnande. Avsikten är inte att ställa något sådant krav för att få delta vid en utbildning.

Det finns förstås inget som hindrar en fiskevårdsområdesförening eller annan privat fiskerättsägare eller organisation att ge ett uppdrag att övervaka fiske till någon oavsett om personen har genomgått utbildning eller förordnats av en länsstyrelse.

Allmänt/enskilt vatten (6 §, p. 7)

Stockholm: Eftersom det förekommer att fisketillsynsmän har förordnanden på flera olika typer av fiskerättsliga förhållanden, måste det vara möjligt att uppge fler än ett alternativ under punkt 7.

HaV: Det är fullt möjligt med en tillämpning som innebär att länsstyrelsen anger i förordnandet vilka fiskerättsliga förhållande det ska omfatta. Det är rimligt att ett förordnande som omfattar tillsyn över Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter ställer särskilda krav på hela eller delar av utbildningen. De bestämmelser som vi föreslagit hindrar inte en utveckling av praxis i den riktningen.

Givetvis är det uppdragsgivaren som ytterst är den som avgör om man vill anlita någon för ett uppdrag att övervaka fiske inom det område där uppdragsgivaren har rådighet.

Befogenheter (6 §, p. 8)

Sveriges Insjöfiskarena: Anser att beslagsmöjligheten är en verkansfull befogenhet som i samtliga fall bör tillgivas tillsynsmannen varför länsstyrelserna inte ska ges möjlighet att inskränka befogenheterna till beslag.

Skåne: Av 34 § fiskelagen följer vilka rättigheter en förordnad fisketillsynsman har för att övervaka efterlevnaden av fiskeregleringen. De utökade befogenheterna som tillträde till fordon, områden, byggnader, anläggningar, tillkom vid EG-inträdet för att möjliggöra en effektiv kontroll av fiskerikontrollanternas kontroll av yrkesfisket. Den tolkning av Fiskeriverkets som gjordes då var att dessa befogenheter inte var avsedda att direkt appliceras på fisketillsynsmän med uppdrag på enskilt och allmänt vatten. Därför bör endast lämpliga delar av dessa befogenheter i 34 § kunna ges i ett förordnande av fisketillsynsmän och dessa befogenheter ska framgå av förordnandet.

HaV: Fiskelagen fastställer i 34 § att det är länsstyrelsen som avgör om förordnandet ska omfatta befogenheterna att göra beslag enligt 47 §.

De långtgående befogenheterna under 34 § punkt 1 om tillträde till fordon, områden, byggnader och anläggningar som tillkom då Sverige gick med i EU var avsedda att tillämpas för kontroll av yrkesmässigt fiske enligt EUs kontrollförordning. Sådana befogenheter bör inte oförbehållsamt tilldelas vid förordnandet. Det är dock länsstyrelserna som bemyndigats att pröva frågan.

Förordnandets giltighetstid (7 §)

Västra Götaland: För att Länsstyrelsen effektivt ska ges möjlighet att hantera den typ av mängdärende som förordnande av fisketillsynsmän är, bör i 7 § *"och ska löpa ut vid hel- eller halvårsskiftet"* tas bort.

Skåne: Sett till arbetsbesparing är en utökning av förordnandets längd till sex år bra, men uppgifter från polisens belastnings- och misstankeregister kan endast kontrolleras i samband med lämplighetsprövningen, vilket innebär att sex år är en något lång tid mellan lämplighetsprövningarna.

Sportfiskarna: Ser positivt på att förordningstiden förlängs från tre till sex år.

Västerbotten: Om förslaget genomförs kommer länsstyrelsens arbetsbörda att minska och kostnaderna för att utfärda de föreslagna tjänstekorten kommer att begränsas. Men i och med att fisketillsynsmännens laglydighet bara kontrolleras i samband med att förordnanden förlängs innebär förslaget att tillsynsmän som på grund av brottslighet inte är lämpliga för uppdraget kommer att kunna behålla sina förordnanden under en längre period.

Örebro: Bedömer att 6 års förordnande är allt för långt. Länsstyrelsen föreslår därför att nuvarande ordning med högst 3 års förordnande bibehålls med motiveringen att det fungerar tillfredställande.

Östergötland: Det är bra att det införs möjlighet att förordna på upp till 6 år. Men om ett förordnande gäller i sex år bör det göras kontroll av att grundvillkoren fortfarande uppfylls.

HaV: Vi delar länsstyrelsens i Västra Götalands bedömning att det inte behöver regleras i föreskriften att förordnanden bör löpa ut och förnyas vid hel- och halvårsskifte. Länsstyrelserna kan själva avgöra hur handläggningen av ärenden blir effektivast.

När det gäller frågan om risken att begångna brott inte kommer till länsstyrelsens kännedom då löptiden förlängs till högst sex år kan hanteras genom att länsstyrelserna begär in intyg med tätare intervaller, exempelvis vart tredje år. Vi kan inte se något generellt skäl att reglera detta i föreskriften.

Fördelarna med att öppna upp möjligheten att lämna förordnanden som löper över sex år överväger nackdelarna. Men det kan vara lämpligt att länsstyrelserna vid första tillfället någon förordnas begränsar giltigheten till tre år eller om man så vill ännu mindre.

Vi vill också betona att länsstyrelserna själva avgör om ett förordnande ska löpa under kortare tid än sex år och att det finns möjlighet att återkalla ett förordnande.

Återkallelse (8 §)

Skåne: Se problemen med för långa tider med förordnanden.

Fiskevattenägarna: Undrar hur förordnandet ska hanteras om uppdraget upphör av en eller annan anledning. Bör inte förordnandet i konsekvensens namn då återkallas? Detta bör framgå i 8 § genom att "upphört uppdrag" bör kompletteras skälen för återkallelse av förordnandet.

Västerbotten: Återkallelsen är kopplad till kraven i 2 § om lämplighetsbedömningen. Eftersom det i det allmänna rådet framgår att också misstanke om överträdelse av uppräknade brott är diskvalificerande, betyder det att ett beslut om återkallelse, som är en ingripande åtgärd mot en enskild, fattas på en i vissa fall relativt svag misstanke om brott. Länsstyrelsen anser därför att det för en återkallelse av ett förordnande på grund av brottslighet bör krävas ett lagakraftvunnet avgörande. Dessutom kan uppgifter om brotts misstankar omfattas av förundersökningssekretess och då är länsstyrelsen förhindrad att motivera ett avslagsbeslut.

Kronoberg: Förordnad tillsynsman och/eller uppdragsgivaren ska upplysa länsstyrelsen i den mån tillsynsmannen inte uppfyller kraven i 2 § punkten 2 eller åsidosätter sitt uppdrag. Detta är särskilt viktigt då förordnandetiden förlängs till 6 år istället för 3 år.

HaV: Det bör klargöras att den som förordnas har skyldigheten att hålla länsstyrelsen informerad om förutsättningarna ändras genom att de grundläggande kraven inte längre uppfylls. Det är rimligt att ett förordnande återkallas om det saknas uppdrag. Å andra sidan är ju fullt möjligt att ha flera uppdragsgivare.

Tjänstekortet utformning (9 §)

Halland: Länsstyrelsen anser inte att hela personnumret ska behöva anges, de fyra sista siffrorna ska kunna utlämnas. Alternativt kan personnumret helt ersättas med ett tjänstgöringsnummer som tilldelas i samband med utfärdandet av förordnandet.

Fiskevattenägarna: Saknar vissa väsentliga uppgifter på det föreslagna tjänstekortet; framförallt uppgifter om uppdragsgivare och uppdragsområdet. Dessutom bör skyldigheten att medföra förordnandet kvarstå eftersom detta ger fördjupad information om uppdraget och som

kan vara nödvändigt att påvisa i vissa sammanhang för att utöva en respektingivande fisketillsyn.

Uppsala: Anser inte att hela personnumret ska behöva anges, de fyra sista siffrorna ska kunna utlämnas. Alternativt kan personnumret helt ersättas med ett tjänstgöringsnummer som tilldelas i samband med utfärdandet av förordnandet. Länsstyrelsen ställer sig också frågande till vem som kommer tillgodose produktionen av aktuella tjänstekort.

Dalarna: Tjänstekortet bör förses med ett tillägg över förordnat område.

Västernorrland: Det vore bra om det står på tjänstekortet vilket område/områden förordnandet gäller inom. Det finns en risk med att området inte står på tjänstekortet då en fisketillsynsman skulle kunna bedriva tillsyn inom andra områden än de förordnandet gäller inom.

Västerbotten: Länsstyrelsen ställer sig positiv till att de gamla tjänstetecknen i metall byts ut mot ett tjänstekort. Det är en stor fördel i förhållande till dagen tjänstetecken att tjänstekorten blir ogiltiga när förordnandet löper ut. Länsstyrelsen anser att upphandling och utformning av tjänstekorten bör samordnas mellan länsstyrelserna.

Enligt förslaget ska inte tillsynsområdet anges på tjänstekortet, vilket medför att det blir svårare för den enskilde som tillsynas att försäkra sig om att fisketillsynsmannen är behörig på området. Det finns uppgifter om att vissa länsstyrelser sekretessbelagt uppgifter om förordnanden som fisketillsynsman, vilket skulle innebära att en tillsynad inte kan få uppgifter om fisketillsynsmannen haft behörighet att utöva tillsyn på området. Länsstyrelsen är dock medveten om att det inte är möjligt av utrymmesskäl att ange tillsynsområdet på tjänstekortet. Det bör övervägas om det även fortsättningsvis ska finnas krav på att fisketillsynsmannen ska medföra förordnandet där tillsynsområdet framgår.

Fiskevattenägarna Dalarna-Gävle: Tjänstekortet bör ha dubbla sidor. På den sida som vänds utåt vid tillsynen bör ordet "Fisketillsyn" tillsammans med länseblem eller liknande synas tydligt. På baksidan kan övriga uppgifter finnas. Det är inte lämpligt att personnummer eller andra uppgifter visas fullt synligt vid tillsynen.

Östergötland: Tillstyrker att nuvarande tjänstetecken ersätts med ett tjänstekort men att det bör fastställas hur tjänstekorten ska utformas och att det är av vikt att tjänstekorten är enhetligt utformade i hela landet.

Gävleborg: Länsstyrelsen i Gävleborgs län stödjer förslaget att ta bort de nuvarande tjänstebrickorna och byta ut dem mot ett tjänstekort. Detta kommer att förenkla både för handläggaren (med avseende på att den nuvarande arbetsbördan med att kräva in brickor efter avslutat förordnande försvinner) och för tillsynsmännen som endast behöver bära med sig tjänstekort och id-handling vid utförande av tillsynen.

HaV: Det är lämpligt att länsstyrelserna gemensamt upphandlar en tjänst för tillverkning av tjänstekorten och att beställningar av korten samordnas på samma vis som nu sker när det gäller nuvarande tjänstetecken. Vi förordar också förslaget att ha en tydlig framsida på kortet med ordet "Fisketillsyn" tillsammans med emblem och en baksida med övriga nödvändiga uppgifter.

Vi kommer ändra kravet på personnummer och istället införa tjänstenummer och där ska också anges vilken länsstyrelse som utfärdat förordnandet. Dessutom ska en personlig legitimation med foto medföras vid tillsynen.

Tjänstgöringsområdena behöver inte framgå av tjänstekortet. Både för den som utför tillsyn och den som är föremål för tillsynen är det angeläget att uppdraget finns dokumenterat. Men det är dock enligt vår mening inte nödvändigt att uppdragsbeskrivning eller förordnande medförs under tillsynen. Den som så önskar kan få uppgifterna om tjänstgöringsområdet styrkta av uppdragsgivaren.

Det är inget som hindrar förordnandet medförs under tillsynen. Det är fullt möjligt för en uppdragsgivare att bestämma att förordnandet ska medföras då uppdraget utförs. Vi anser dock inte att det är nödvändigt.

Tjänstekort och tillsyn (10 §)

Fiskevattenägarna: Avstyrker förslaget beträffande olika krav på handhavandet av tjänstekortet vid olika slags fisketillsyn samt att det inte längre ska finnas någon skyldighet att medföra förordnandet. Vad är vitsen med att ha olika krav på handhavandet av tjänstekortet vid operativ respektive övrig tillsyn och vad är skillnaden? Det finns inte någon definition för de båda tillsynsslagen i föreskriften. Tjänstekortet bör bäras väl synligt oavsett om fisketillsynen är operativ eller "övrig". Beträffande skyldigheten att inte längre medföra förordnandet – se vad som anförts under 9 §.

Sportfiskarna: Det finns ibland en hotbild kopplad till utövandet av fisketillsyn och att då gå omkring med fullständiga personuppgifter på bröstet innebär en känsla av otrygghet och har orsakat protester från flera håll. Nuvarande bricka signalerar också på ett tydligt sätt tjänstemannastatusen. Om brickan helt tas bort och ersätts av ett tjänstekort i körkorsformat ställs sannolikt större krav på andra tydliga förtecken i fiskemannens yttre, exempelvis väst eller jacka. Vem ska stå för en sådan eventuell kostnad? Det finns även oklarheter i utformningen av ett eventuellt tjänstetecken i plast, eftersom det ofrånkomligen inte kommer att bli harmoniserat i utseende som nuvarande tjänstetecken i metall.

Norrbotten: Avstyrker HaV:s förslag att ersätta nuvarande tjänstetecken i metall med ett tjänstekort i plast. Tjänstetecknen tjänar ett syfte genom att på ett omedelbart och lättidentifierat sätt tydliggöra tillsynsmannens roll som myndighetsperson. Erfarenheter från länsstyrelsens

tillsynsverksamhet visar att ett tydliggörande av tillsynsmannens roll kan vara särskilt viktigt i en skarp tillsynssituation där meningsmotsättningar med den som kontrolleras kan uppkomma. Inte minst är denna tydliggörande effekt värdefull när tillsynen riktas mot utländska personer då det kan förekomma språkförbistring och missuppfattningar som komplicerar situationen. Länsstyrelsen föreslår därför att tjänstetecken även i fortsättningen ska delas ut och användas enligt tidigare föreskrift.

Att däremot utfärda ett tjänstekort i plast anser Länsstyrelsen är ett bra förslag, men det bör i sådana fall ersätta det förordnande som nu skrivs ut på papper, inte tjänstetecknen som i förslaget. Vid tillsyn kan tillsynsmannen då ha tjänstekortet/förordnandet tillgängligt för att kunna visa upp det på begäran, som med nuvarande förordnande.

Dalarna: Anser att dagens tjänstetecken sänder en stark signal över fisketillsynsmannens befogenheter och därmed ger en bättre ”ingång” när tillsynen utövas. Detta ger tillsynsmannen en viss fördel från start och gör kontrollen smidigare. Att helt ta bort tecknet och ersätta det med ett tjänstekort finns risk att sätta fisketillsynsmännen i en knepigare situation, man ska först påvisa att man är fisketillsynsman samt förklara vad man har för uppdrag och sen legitimera sig, innan man kan be om fiskekort/fiskerättsbevis. Vår känsla är att man där riskerar att förlora ett visst övertag. Vårt förslag gällande tjänstekortet är att man tar fram ett plastkort som kombinerar ett tryckt emblem med det tecken som används idag tillsammans med ett tjänstekort/förordnande på baksidan. Då får man både igenkänningsfaktorn med emblemet och tjänstekortets/förordnandets uppgifter på samma kort. Om inte detta skulle vara möjligt tycker vi att förordnandet och tjänstekortet skulle kunna vara samma handling.

Vi anser också att kortet ska tillverkas centralt för att slippa en massa olika varianter och inte belasta handläggare på varje enskilt län.

Örebro: Länsstyrelsen föreslår behållande av emblem och funktionsbetäckning med motivering att allt som ger fisketillsynen symbolvärde och status ska behållas eller ännu hellre utvecklas. Motivet för borttagandet skulle vara risk för missbruk i kriminella syften. Länsstyrelsen bedömer att värdet för fisketillsynsverksamheten vida överstiger riskerna för missbruk.

HaV: Det var vår avsikt att göra det tydligt att tjänstekortet ska bäras synligt för den som är föremål för tillsynen. I övrigt ska tjänstekortet alltid medföras men det behöver ju inte vara synligt annat än när en aktivt fiskande kontaktas.

Vi är medvetna om att det kan uppstå konflikter under tillsynen. Det är en fråga som uppdragsgivaren måste beakta och ta ansvar för tillsammans med de som utför tillsynen. Den uppdragsgivare som vill kan förstås komplettera tjänstekortet med en bricka av metall som kan bäras väl synlig.

Det är lämpligt att den som utför tillsyn har synliga tecken. Exempelvis kan en väst i tydligt synlig färg försedd med tydlig text "Fisketillsyn" rekommenderas. Sådana västar finns framtagna och används bland annat av länsstyrelsen i Västra Götaland. Länsstyrelserna, Sportfiskarna och Fiskevattenägarna bör tillsammans med HaV verka för att gemensamma kläder med tydliga tjänstetecken ska finnas att beställa. En del kan sannolikt ingå i eventuell kostnad för utbildningen.

Vi anser att förslaget som länsstyrelsen i Dalarna lämnar är bra. Tjänstekortet kan med fördel förse med tryckt emblem enligt nuvarande form på ena sidan.

Återkallelse av tjänstekort m.m. (11 §)

Fiskevattenägarna: "Upphört uppdrag" bör komplettera skälen för återkallelse av tjänstekorten.

HaV: Vi tycker att Fiskevattenägarnas förslag är bra.

Utbildning

Utbildning (12 §)

Gävleborg: Länsstyrelsen i Gävleborgs län stödjer förslaget att utbildningen inte får vara äldre än sex år för att kunna läggas till grund för ett förordnande. Länsstyrelsen anser att utbildning är en färskvara och tillsynsmännen behöver uppdatering av gällande regelverk och övriga skyldigheter och rättigheter som förordandet innebär. Dock kommer förslaget att medföra betydligt mer arbete för utbildningsledarna som länsstyrelsen förordnar. Dessutom behövs ytterligare en variant av utbildningen införas – fortbildningskurs, vilket innebär extra arbete för utbildningsledarna.

Värmland: Länsstyrelsen är positiv till förslaget att utbildningen ska förnyas vart sjätte år i samband med att förordnandet löper ut. Länsstyrelsen ser dock en risk i att många fisketillsynsmän inte kommer att genomföra denna fortbildning efter sex år vilket kommer att minska antalet fisketillsynsmän. Konsekvensen av detta kan bli en ökad lagöverträdelse.

Västerbotten: Länsstyrelsen är positiv till förslaget, men anser att det bör ingå ett prov i fortbildning på samma sätt som det föreslås göra i grundutbildningen (enligt bilagor 1 och 2 till förslaget).

Friluftfrämjandet: Stödjer myndighetens förslag när det gäller fortbildning och kravet att utbildningen inte får ligga längre tillbaka i tiden än 6 år vid förnyelse av förordnande. En hög kompetensnivå och aktuella kunskaper är centralt oavsett inom vilket verksamhetsområde personer än är verksamma. Detta bör även gälla tillsynsmän.

HaV: Det har länge funnits ett behov av ett modernt utbildningsmaterial. Ett bidrag lämnades för några år sedan till Fiskevattenägarna för det ändamålet. Det utbildningsmaterialet behöver förstås ses över och förnyas.

Man kan också tänka sig att ett gemensamt modernt E-utbildningsmaterial tas fram i samverkan mellan HaV/länsstyrelserna och intresseorganisationerna.

Införs det möjligheter att genomföra utbildning och kunskapsprov på distans underlättar det för de som vill ansöka om nytt eller förnyat förordnande. Det kan också motverka att kraven på fortbildning och kunskapsprov blir hindrande.

Utbildningsledare (13 §)

Västra Götaland: Utbildningen bör ledas av en godkänd instruktör. Vilken organisation utbildningsledaren företräder torde i sammanhanget vara irrelevant utan det bör istället vara utbildningsledarens kompetens som står i fokus. För att bli godkänd som utbildningsledare bör man ha en dokumenterad kunskap vilken exempelvis skulle kunna inhämtas vid en godkänd uppdragsutbildning på polishögskolan.

Gotland: Anser inte att det är befogat att vissa namngivna organisationer anges eller att anordnare ska vara inom fiskets område då det är Länsstyrelsen som godkänner utbildningen. Därför bör "Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund, Sveriges Fiskevattenägareförbund" strykas så att lydelsen blir "Utbildningen ska ledas av en instruktör eller en utbildningsledare och anordnas av länsstyrelsen eller andra förbund, organisationer och föreningar".

Stockholm: Anser inte att behöver föreligga krav om att det måste vara organisationer eller föreningar inom fiskets område som anordnar utbildningarna, utan dessa kan exempelvis organiseras genom studieförbund utanför fiskets område.

Studiefrämjandet: Hur ska tillgången på utbildare säkerställas? Det kan också med fördel förtydligas vilka krav som ska ställas på utbildaren. Kommer det att krävas någon form av utbildning för de tilltänkta utbildarna eller räcker det att dessa blivit godkända av länsstyrelsen. Vad gäller vid lokala utbildningar utan inblandning av en lokal fiskeklubb?

Halland: Det behöver inte framgå i föreskriften vilka som har behörighet att utbilda eftersom organisationer m.m. har en tendens att byta namn med viss periodicitet. Det behöver inte heller vara organisationer enbart inom fiskets område, utan det bör vara möjligt för utbildade ledare att arrangera kurser och studiecirkelar genom andra utbildningsorgan (så som det i dag arrangeras kurser för som vill ta jägarexamen eller skepparexamen).

Skåne: Många studieförbund, skolor och andra utbildningsanordnare håller motsvarande kurser som t.ex. jägarexamen, skepparexamen utan att ha någon anknytning till ämnet, det borde inte finnas någon anledning att knyta utbildningsanordnarna till "fiskets område". Samtidigt som efterfrågan är stor är det brist på utbildningsanordnare för fisketillsynskurser i de södra länen. I och med att utbildningen inte längre

har ett krav på sig att vara kostnadsfri möjliggör det för andra aktörer på marknaden att hålla utbildning. I och med Länsstyrelsens godkännande av utbildare säkerställs att kravet på att utbildningen är fullgod.

Sportfiskarna: Ställer sig positiva till att utbildningsnivån höjs och har inte heller några synpunkter på att ta bort kravet på att utbildningen ska vara kostnadsfri.

Uppsala: Vilka som har behörighet att utbilda behöver inte skrivas ut i föreskriften.

Värmland: Om det finns kurshållare som besitter kompetensen men som inte uttryckligen verkar inom fiskets område borde även sådana vara berättigade att hålla kurser. Det viktigaste borde vara kompetensen och inte om man är från fiskets område.

Norrland: Utbildningar bör kunna genomföras även av vissa organisationer utanför fiskets område som exempelvis studieförbund.

Dalarna: Anser det nuvarande kravet på att länsstyrelserna ska närvara vid något tillfälle vid utbildningarna är en möjlighet att komma ut till blivande fisketillsynsmän och berätta om vad länsstyrelsen gör i olika frågor inom fisket och skapa en personlig kontakt med tillsynsmännen. Något som stärker banden i det fortsatta arbetet. Om nu detta krav ska försvinna så önskar vi ändå en skrivning om detta behov som kan beskrivas som bör.

Västernorrland: Det behöver inte nödvändigtvis vara någon organisation inom fiskets område som håller utbildningarna. Det viktiga är att utbildningskompetensen finns och att de använder utbildningsmaterial som finns tillgängligt.

Västerbotten: Länsstyrelsen anser att begränsning av vilka organisationer som får anordna utbildningar är onödig och försvårar bedrivandet av utbildning av fisketillsynsmän. En utbildning kan hålla hög kvalitet och ledas av en kvalificerad instruktör utan att bedrivas av en av de uppräknade organisationerna.

Kronoberg: Utbildare måste inte nödvändigtvis vara de uppräknade eller vara föreningar inom fiskets område, om kompetens finns att hålla i en utbildning med ett kursmaterial som uppfyller kraven enligt i bilaga 1 och 2.

Blekinge: Det bör inte finnas krav på att anordnare av utbildning ska ha anknytning till fiskeorganisation eller att organisationerna namnges specifikt i föreskriften. I och med Länsstyrelsens godkännande av utbildningen, inte anordnaren, säkerställs kravet på att utbildningen ger deltagarna de kunskaper som uppdraget fisketillsynare kräver.

Fiskevattenägarna Dalarna-Gävle: Det är fel att i föreskriften reglera vem som ska anordna utbildningen. Det räcker att det anges att "Utbildningen ska ledas av en instruktör eller annan utbildningsledare och anordnas av länsstyrelsen eller annan som bedriver av länsstyrelsen godkänd utbildning."

Örebro: Länsstyrelsen är tveksam till om det ska vara ett krav att den som anordnar en utbildning ska vara verksam ”inom fiskets område”. Detta torde bli utesluta våra studieförbund.

Östergötland: Anser att även studieförbund bör kunna vara anordnare av utbildning.

Gävleborg: Länsstyrelsen i Gävleborgs län har länge påtalat behovet av ökad kvalitet på utbildningen av fisketillsynsmän. Arbetsuppgiften har länge varit nedprioriterad av ledningen och det har varit svårt för handläggarna att delta vid utbildningar och se till att dessa är fullgoda. Länsstyrelsen i Gävleborg har redan nu utbildat utbildningsledare inom fisketillsyn och dessa personer utför utbildningar i länet på uppdrag av länsstyrelsen. Detta arbetssätt fungerar väldigt bra och vi ser ändringen som ett bevis på att vårt arbetssätt är adekvat.

HaV: Vi delar helt synpunkterna att huvudsaken är att utbildningen är bra och att utbildningsledaren har tillräckliga kunskaper oavsett vem som anordnar utbildningen. Hur länsstyrelsen säkerställer detta i detalj anser HaV är svårt att reglera i en föreskrift.

I praktiken är det redan med nuvarande föreskrifter så att länsstyrelsen godkänner en persons kunskaper och lämplighet i övrigt då man lämnar ett förordnande.

Förslaget från Västra Götaland att en utbildningsledare eller instruktör bör vara godkänd och ha genomgått en särskild uppdragsutbildning är bra. HaV och länsstyrelserna bör verka för att en sådan möjlighet kommer till stånd.

Vi delar helt länsstyrelsens i Dalarnas synpunkt att det är mycket bra och önskvärt om länsstyrelserna kan närvara vid något tillfälle vid utbildningarna.

Länsstyrelsens godkännande av utbildningen

Halland: Länsstyrelsen anser att HaV bör ta ett samlat ansvar när det gäller organisationen kring utbildare som länsstyrelserna utbildar och ta fram ett intyg eller certifikat som länen kan utfärda för de som blir behöriga att leda utbildningar. Intygen blir då enhetliga nationellt och underlättar om utbildare håller kurser i flera olika län. I samband med att certifikaten eller intygen utfärdas sparas också uppgifterna i ett register, på detta sätt kan länen snabbt få tillgång till utbildade utbildare om sådana saknas i det egna länet.

Det bör vara möjligt att delfinansiera utbildningar genom fisketillsynsanslaget eller Havs- och vattenmyndighetens 1:11 anslag.

Sportfiskarna: Anser att det finns vissa oklarheter gällande vilken länsstyrelse som godkänner vilken utbildare. Kan exempelvis Sportfiskarna som organisation bli godkänd som utbildare i hela landet eller måste respektive länsstyrelse godkänna utbildningen och utbildaren i respektive

fall? Vilka krav ställs på utbildningen – räcker det att visa en studieplan i linje med det som anges i remissen. Godkänns utbildaren på samma premisser eller behöver utbildaren utbildas och i så fall av vem?

Norrland: Hur länsstyrelsen ska gå till väga för att göra en objektiv bedömning av om huruvida en utbildning ska godkännas eller inte bör närmare preciseras, förslagsvis i ett allmänt råd. Likaså bör det närmare preciseras vilka krav som ska ställas på den person som ska fungera som kursledare.

Dalarna: På vilka grunder ska länsstyrelsen göra bedömningen och därmed säkerställa att utbildningen ger de kunskaper som behövs för att utöva fisketillsyn vid de tillfällen då inte Länsstyrelsen är utbildningsanordnare? Här ser vi att det behövs ett förtydligande så inte detta lämnas till varje länsstyrelse att fastställa och därmed riskera allt för stor differens mellan länen.

Västernorrland: Det är önskvärd att det finns ett register över godkända utbildare. Detta bör förslagsvis finnas hos Havs- och vattenmyndigheten. Det är bra om utbildningsbevisen efter kursen är så layoutmässigt enhetliga som möjligt.

Västerbotten: Kravet på att länsstyrelsen ska godkänna de utbildningar som anordnas av annan än länsstyrelsen säkerställer att de utbildningar som bedrivs håller tillräckligt hög kvalitet. Länsstyrelsen anser att det godkännandet av utbildningar bör samordnas mellan länsstyrelserna för att säkerställa en likriktad praxis.

Blekinge: Det skulle vara positivt med en kursledarutbildning som HaV tillsammans med länsstyrelserna skulle kunna ta fram.

Örebro: Länsstyrelsen föreslår att Havs- och vattenmyndigheten tar fram en detaljerad vägledning för länsstyrelsens godkännande av utbildningen.

Östergötland: Det behöver förtydligas hur bestämmelsen om att länsstyrelsen ska godkänna den som anordnar utbildningen ska tillämpas.

HaV: Det är uppenbart att vi och länsstyrelserna tillsammans med intresseorganisationerna behöver verka för en mer enhetlig och samlad resurs för utbildning och certifiering av utbildningsledare. Det arbetet får ta vid när föreskriften träder i kraft och efterhand som den börjar tillämpas. På sikt bör det införas allmänna råd om:

3. Vilka kunskaper och erfarenheter en utbildningsledare bör ha.
4. Stöd för utbildningar genom bidrag och stöd från de anslag som kan användas för sådant.

Utbildningens innehåll (bilaga 1 och 2)

Västra Götaland: Övergripande innehåll i utbildningen är väl beskrivet. För att säkerställa en hög och homogen kompetens hos fisketillsynsmännen bör dock ett urval av examinationsfrågor tas fram som samtliga utbildare ska

ges tillgång till. Examinationen bör vidare ha en tydligt definierad lägsta nivå för att bli godkänd om en ökad kompetensnivå hos tillsynsmännen ska kunna uppnås.

Studiefrämjandet: Efterfrågar ett förtydligande kring formen för de tänkta utbildningarna. I dagsläget sker majoriteten av utbildningarna i studiecirkelform med fem träffar utifrån det framtagna materialet "Fisketillsyn – en handbok för fisketillsynsmän". Kommer det även fortsättningsvis att vara godkänt att genomföra grundutbildningen och den tänkta fortbildningen i studiecirkelform? Krävs det att utbildningen följer ett exakt upplägg i form av en standardiserad studieplan eller sker detta efter överenskommelse med berörd länsstyrelse? Kan vi som organisation exempelvis få en gemensam studieplan godkänd att gälla för samtliga lokala utbildningar i vår regi eller krävs att varje enskild länsstyrelse godkänner en plan för varje enskild lokal/ regional utbildning?

Värmland: Enligt gällande regler ska länsstyrelsen medverka vid något kurstillfälle. Länsstyrelsen Värmland har medverkat vid sista kurstillfället och då också hållit prov med deltagarna. Förslaget innebär att kravet på länsstyrelsernas medverkan tas bort, istället ska länsstyrelserna godkänna utbildningen. Detta kommer att underlätta arbetet på länen vilket är bra. Länsstyrelsen önskar dock HaV tar fram ett för landet gemensamt prov med möjlighet för det enskilda länet att komplettera med länsspecifika frågor eftersom det finns ett stort behovet av regionala inslag i proven.

Dalarna: Föreslår ett gemensamt prov, som kan användas vid utbildningens slut, för att göra bedömningen mer likvärdigt. Provet skulle kunna utgöras av ett basprov för att sedan byggas på vid behov.

Kravet att länsstyrelserna ska närvara vid något tillfälle vid utbildningarna föreslås att försvinna, detta ser vi dock som en möjlighet att komma ut till blivande fisketillsynsmän och berätta om vad länsstyrelsen gör i olika frågor inom fisket och skapa en personlig kontakt med tillsynsmännen. Något som stärker banden i det fortsatta arbetet.

Om nu kravet på detta skall försvinna så önskar vi ändå en skrivning om detta behov som kan beskrivas som bör.

Östergötland: Tveksam till om den angivna tidsåtgången för grundkurs respektive fortbildning är relevant eller kan kortas.

HaV: Vi anser att de synpunkter och förslag som lämnas är bra. Hur utbildningen ska genomföras i detalj ska inte regleras i föreskrifter utan lämnas till utbildningsanordnaren. Den angivna tidsåtgången ska uppfattas som riktmärken. Om det utvecklas möjligheter att genomföra kursen på distans och genom självstudier kommer det att bli omöjligt att kontrollera eller begränsa tidsåtgången.

Frågor om enhetliga kunskapsprov, gemensamma studieplaner och samverkan mellan utbildare och länsstyrelser är utvecklingsfrågor som får

tas om hand i samverkan mellan oss och länsstyrelserna efterhand som det är möjligt.

Det är förstås mycket bra om länsstyrelserna har möjlighet att delta vid utbildningar. Bland annat för att skapa kontakter med de som ska förordnas eller få sina förordnanden förlängda.

Kostnaden för utbildningen

Studiefrämjandet: Ser positivt på att det blir möjligt att täcka eventuella omkostnader vid genomförandet av utbildningen, men vill samtidigt flagga för att det kan medföra en risk för att en viss andel deltagare av ekonomiska skäl inte längre har möjlighet att utbilda sig och att möjligheten att verka som fisketillsynsman blir en klassfråga.

Fiskevattenägarna: Presenterar förslag i syfte att skapa en flexibel utbildningsplan som kan anpassas efter behov och omständigheter för att på så vis möjliggöra en kostnadseffektiv rekrytering av fisketillsynsmän i hela landet.

- Utbildningsplanen behöver delas upp i två utbildningsnivåer: en högre nivå för allmänt vatten och enskilt frivatten och en lägre nivå för enskilt vatten.
- Timplanen för den lägre utbildningsnivån måste medge möjlighet att genomföra grundutbildningen under en utbildningsdag. Detta kan lösas genom att ta fram två utbildningsplaner med olika antal lektionstimmar per utbildningsmoment alternativt genom att sätta ett intervall på antal lektionstimmar för respektive moment. En annan lösning är att ge möjlighet till självstudier eller distansstudier inom ramen för timplanen. En vanlig och väl fungerande modell är att ställa krav på förberedande självstudier in för kurstillfället.
- Under moment *fiskerilagstiftning* saknar vi viktiga kunskaper om allmänt och enskilt vatten samt om enskild fiskerätt, fiskevårdsområdet som förvaltningsform och fiskevårdsområdenas kontrollavgift. Det är avgörande kunskaper för fisketillsyn i de flesta delar av landet.
- Momentet *grundläggande fiskevård och fiskbiologi* tycker vi, i de fall där uppdragsgivaren är fiskevårdsområdesförening eller annan privat aktör, har högst relevans inom fortbildningskursen. Att informera om gällande fiskeregler och vilka syften de fyller för fiskevården samt de aktuella fiskeribiologiska förhållandena i berört vatten ser vi som en naturlig och självklar skyldighet som åvilar uppdragsgivaren. Fiskevårdsområdesföreningarna ger redan idag kontinuerligt sådan information till sina fisketillsynsmän.

Värmland: Enlig gällande regler ska utbildningen vara kostnadsfri vilket är borttaget i förslaget. Motivet är att möjliggöra för länsstyrelsen och andra utbildningssamordnare att täcka kostnaderna för utbildningen. Har

länsstyrelsen rätt att ta ut en avgift för att täcka utbildningskostnader? Om inte kommer länsstyrelserna att konkurrera med övriga organisationer som tar ut en avgift, något som länsstyrelsen inte ska göra. En kostnad för utbildningen kan komma att innebära färre fisketillsynmän/kvinnor. En kostnad upp till 2 000 kr för en utbildning och upp till 1000 kr i fortbildning vart sjätte år kan upplevas dyrt av många. Fisketillsynen sker för det mesta på ideell basis och ger inte vederbörande någon inkomst.

HaV: Vi kompletterar utbildningsplanen enligt fiskevattenägarnas förslag med momentet om enskilt respektive allmänt vatten.

Det är också rimligt att utbildningskraven kan anpassas efter kraven i uppdraget. Vi ser inte något hinder för detta eller för självstudier och distansutbildning åtminstone i vissa delar. Men detta behöver inte regleras i föreskriften. Det är frågor som måste tas om hand i samverkan mellan uppdragsgivaren, utbildaren och den länsstyrelse som ska godkänna utbildningen och besluta om förordnande.

När det gäller kostnader för grund- och vidareutbildning anser vi att det är rimligt att uppdragsgivaren överväger vilket ansvar man vill ta.

Övergångsbestämmelser

Halland:

Länsstyrelsen anser att tiden för godkännande av utbildning enligt de äldre bestämmelserna ska ändras till 31 december 2019. I de södra länen, Skåne, Blekinge och Halland finns idag inga utbildare mer än Länsstyrelsen. Resurser för att hålla så många utbildningar som krävs finns inte. Samtidigt är trycket stort på grundutbildning av nya fisketillsynsmän.

Havs- och vattenmyndigheten bör ta ett samlat ansvar under 2018 och vid ett par tillfällen anordna utbildningar för de som ska utbilda. Havs- och vattenmyndigheten har expertkompetens inom EU-rättens betydelse (gemensamma fiskeripolitiken) och EU:s förordning om invasiva arter (EU) nr. 1143/2014), Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter FIFS 2011:13. Länen är också beroende av andra myndigheter såsom kustbevakningen och polisen som även de har begränsade resurser. Det skulle finnas stora samordningsvinster med att under år 2018 arrangera två utbildningstillfällen till exempel ett i Göteborg och ett i Stockholm för att snabbt få ut utbildare.

Satsningen bör i första hand rikta sig till de organisationer som är rikstäckande inom fiskets område, men det kan även vara andra i den mån det finns plats. Det finns en uppenbar risk att det kommer att saknas utbildare under närmaste åren om utbildningarna inte samordnas på ett klokt sätt.

Skåne: Tiden för godkännande av utbildning enligt de äldre bestämmelserna bör ändras till 31 december 2019. I de södra länen, Skåne, Blekinge och Halland finns idag inga utbildare mer än Länsstyrelsen.

Resurser för att hålla så många utbildningar som krävs finns inte. Samtidigt är trycket stort på grundutbildning av nya fisketillsynsmän.

Ett år är för kort tid att få fram fungerande utbildningar och att fortbilda de för Skånes del 300 tillsynsmän som ska ha förnyade förordnanden.

Uppsala: Tiden för godkännande av utbildning enligt de äldre bestämmelserna ska ändras till 31 december 2019. Havs- och vattenmyndigheten bör också ta ett samlat ansvar och under de närmaste åren ordna utbildningar ett par gånger per år.

Blekinge: Länsstyrelsen anser att tiden för godkännande av utbildning enligt de äldre bestämmelserna ska ändras till 31 december 2019. I Blekinge finns idag inga resurser för att hålla så många utbildningar som krävs fram till 31 december 2018.

HaV: Vi håller med om argumenten för att låta övergångsbestämmelserna gälla fram till 31 december 2019.

Konsekvensutredningen

Fiskevattenägarna: Konsekvensutredningen är ofullständig och tar enbart fasta på vad förändringarna i föreskrifterna innebär för handläggande myndigheter, även när det gäller kostnader. Konsekvenserna i form av ökade kostnader för externa utbildningsanordnare, uppdragsgivare (Fvof m.fl.) och enskilda fisketillsynsmän behandlas överhuvudtaget inte. Detsamma gäller vilka konsekvenser kravet på en utökad utbildning kan få för möjligheten att rekrytera intresserade fisketillsynsmän, i synnerhet i glest befolkade regioner, där det kan vara problem att rekrytera fisketillsynsmän.

HaV: Det är svårt att bedöma de ekonomiska konsekvenserna för den enskilde. Det är vår bedömning att de föreslagna ändringarna som gör det möjligt att ta ut en avgift för utbildningen öppnar upp för fler aktörer. Vi anser också att det är rimligt att uppdragsgivaren för tillsynen tar ett större ansvar.